

Af Mia Lejsted
museumsleder

Allison Barry Rosenlund flyttede til Danmark i 2000. Med sig havde hun blandt andet en Bachelor of Fine Arts fra Parsons BFA, New York City fra 1985 til 1989 samt en uddannelse som farvespecialist i IT-branchen. I snart to årtier har hun kombineret sin baggrund i teknologi med malertekniker – og kunsten.

Èt af Rosenlunds værkfelter er dagligdags genstande i overstørrelse. Klippekort, en linieret A4-blok, plastre – ting til forskellige formål. Fotografisk gengivet – i oversize. Allison Rosenlund udvælger ting som nok tjener et formål – men som de fleste af os tager for givet, som vi ikke forestiller os kan blive til et kunstværk. Vi bemærker dem ikke, de er der bare. Men ved dette ”forstørrelsesgreb” får hun os til at se ikke-betydningsfulde ting på en ny måde. Og hertil bliver tingen og værket beriget med symbolik, idet vi nu ser det som en lille verden i sig selv – eksempelvis de store fingeraftryk. Man kommer til at tænke på identitet, ikke to mennesker er ens – ja selv et plaster i overstørrelse

bliver ophøjet til at lede tankerne hen på sårbarhed, og heling, fysisk og psykisk, et plaster på sjælen – altsammen hører det til det hele menneske.

Hun formulerer det selv: ”I want to bring forms to life”

Ved at forstørre genstandene i så ekstrem grad tilfører hun dels et nyt fokus i kraft af den intense oplevelse af overfladen og tredimensionaliteten – vi får en stærk taktil fornemmelse – og dels en stærk opfordring, eller anledning til, at reflektere over symbolske og dybere betydninger omkring det valgte emne.

Stærkt inspireret af de hollandske og flamske kunstnere arbejder Rosenlund, ud over den ekstreme detaljegrad, også med lyset i genstandene – så emnerne formes og løftes af deres eget lys. Vi kender det fra 15-1600-tallet i portrætter og stilleben – landskaber og religiøse motiver. Eksempelvis en bestemt religiøs handling sat ind i et yderst detaljeret, men ikke nødvendigvis realistisk landskab. Og det er her, Allison B. Rosenlund nu er i sin kunst:

– I am just starting down this road. I am still giddy with excitement over the complexity I dare myself to create. My goal is to increase my technical skills in both drawing and painting. To perfect the craft. I am doing this by studying the old masters, and learning some of the techniques they used. For example chiaroscuro – italian for contrast between very dark and light. This style of painting can make bodies appear more rounded and voluptuous.

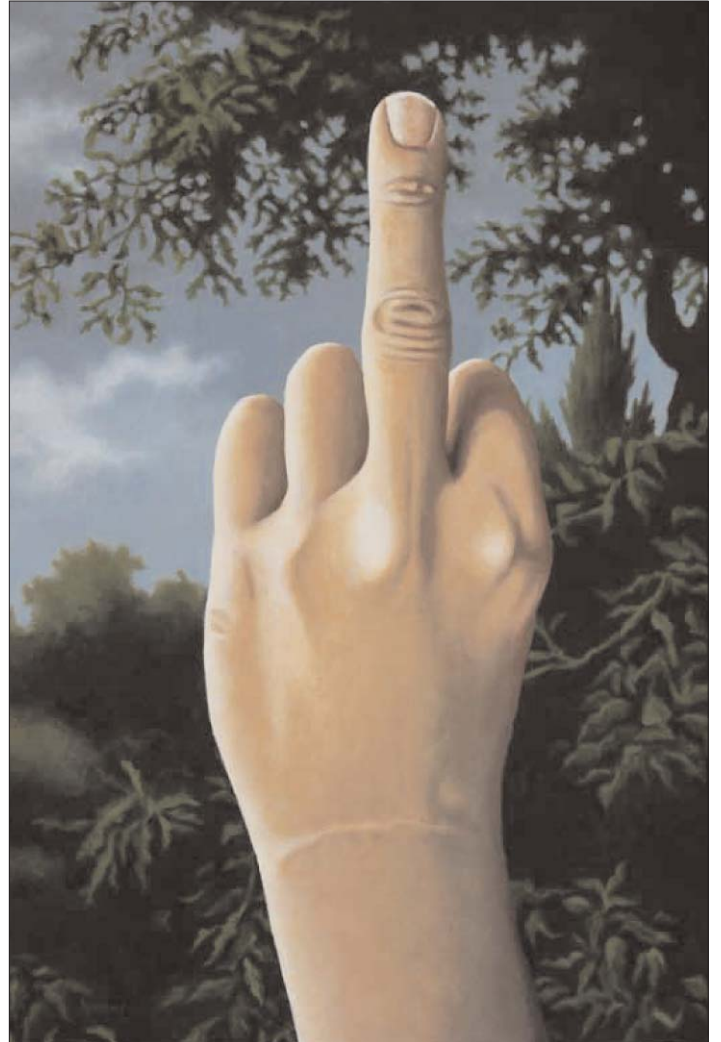
Allison B. Rosenlunds kunst indeholder ofte en ironisk kommentar, som et vink til os om nærmere overvejelse af en situation – af eksistensen af denne ’ting’. Eller hendes værker fungerer som en fremstilling af os selv – som et spejl, vi ser os selv og omverdenen i.

the edge

Petriskåle i overstørrelse – vi husker dem fra biologitimerne, hvor der blev eksperimenteret med at dyrke diverse bakterieflorea. Rosenlund præsenterer petriskålen i udstillingen, udgaven er her i overstørrelse, og i dette tilfælde er indholdet et billede af et barn eller rettere et foto af



en lille pige, klædt som prinsesse. Ønskebarnet! Her dyrkes menneskebørn i petriskåle. Babyer med nøje udvalgte, eller fravalgte, egenskaber produceres på bestilling, så de fra begyndelsen så vidt muligt passer ind i en standardiseret verden, hvor der ikke længere er rum til uforudsete variationer fra naturens side. Ved siden af petriskå-



The peace sign is modern, but the fuck you finger is universal and goes back to ancient Rome. Here I combine a very modern oversized 90 cm hand, with background scenes from classical paintings. (Allison B. Rosenlund).

len står værkerne
 ”Microscope Slide: HE-8423F Human Infant” og
 ”Microscope Slide: HE-3872M Human Male Child”
 to 150 cm lange plexiglasplader med ”formlerne” på henholdsvis et drenge- og pigebarn. Med til at understrege denne tankerække om tilblivelsen – eller rette produktion – af nyt liv er maleriet af en strejkode i

overstørrelse. En vare på en hylde.
 Er det på kanten af liv – af hvad der er etisk acceptabelt? På kanten af menneskeheden? Eller på kanten af afgrunden – for livsformer eller begyndelsen på en kulturel afgrund?

Rosenlund arbejder bogstaveligt og overført med *the*

edge – med kanten, skarpheden, grænsen – *the edge of a cliff*.

”The excitement of combat, of living on the edge”
 (citat: Nelson DeMille)

Grænserne mellem historien og nutidige motiver og problematikker. Hun giver emnerne og verden en fysisk skarphed gennem sit syn og tilgang – og sætter

samtidig spørgsmålstegn ved, hvordan vi opfatter og forstår os selv.